

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1223—1227

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1223	Laki terveydensuojelulain muuttamisesta	4859
1224	Valtioneuvoston asetus alueiden kehittämistä	4862
1225	Valtioneuvoston asetus alueiden kehittämistoimenpiteiden rahoituksesta	4865
1226	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus jäätelöstä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 7 §:n kumoamisesta	4869
1227	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen elintarvikehuoneistossa työskentelevältä vaadittavasta elintarvikehygieenisestä osaamisesta ja osaamisen testaamisesta (<i>hygieniaoasaamisasetus</i>) muuttamisesta	4870

N:o 1223

Laki

terveydensuojelulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun terveydensuojelulain (763/1994) 54 §:n 4 momentin 2 kohta ja 56 §:n 5 momentti, sellaisena kuin ne ovat, 54 §:n 4 momentin 2 kohta laissa 405/2002 ja 56 §:n 5 momentti laissa 777/1996, sekä

muutetaan 4 §, 7 §:n 3 momentti, 13 §:n 1 momentin 6 kohta sekä 3, 5 ja 6 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 3 momentti, 25, 32 ja 43 § sekä 56 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 3 momentti laissa 691/2001, 13 §:n 6 momentti ja 56 §:n 2 momentti mainitussa laissa 777/1996 sekä 25 § laissa 83/1995, seuraavasti:

4 §

Valvonnan johto ja ohjaus

Terveydensuojelun yleisen suunnittelun ja valvonnan ylin johto ja ohjaus kuuluvat sosiaali- ja terveysministeriölle.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus ohjaa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten toimeenpanoa ja valvontaa.

Elintarvikeviraston asiana on suunnitella,

ohjata ja valvoa terveydensuojelua omalla toimialallaan.

7 §

Kunnan terveydensuojeluviranomainen

Terveydensuojelun valvontatehtäviä hoitavalla kunnallisella viranhaltijalla on oltava soveltuva korkeakoulu-, ammattikorkeakoulu- tai teknillinen opistotason tutkinto. Ter-

HE 220/2002
StVM 30/2002
EV 160/2002

veydensuojelun valvontatehtäviä hoitavan viranhaltijan kelpoisuuden täyttää myös henkilö, joka terveydensuojelulain voimaan tullessa hoiti vastaavia terveydenhoitolain (469/1965) valvontatehtäviä. Terveydensuojelun tehtäviä hoitavien viranhaltijoiden kelpoisuusehdoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Ilmoitusvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on tehtävä hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista kirjallinen ilmoitus kunnan terveydensuojeluviranomaiselle seuraavista toiminnoista:

6) sellaisen muun huoneiston tai laitoksen perustamisesta tai käyttöönotosta, jonka hygieenisille olosuhteille on sen käyttäjämäärä tai toiminnan luonne huomioon ottaen asetettava erityisiä velvoitteita; sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarkemmin edellä tarkoitetuista huoneistoista ja muista laitoksista.

Ilmoitus on niin ikään tehtävä, kun elintarvikkeita myydään liikkuvasta kioskista, myyntivaunusta tai muusta liikkuvasta laitteesta. Ilmoituksen tekemisestä säädetään erikseen sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Tarkemmat säännökset ilmoituksesta ja siihen liitettävistä selvityksistä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, milloin elintarvikehuoneistoa on pidettävä tilapäisenä.

14 §

Ilmoitus eräissä tapauksissa

Elintarvikevirasto voi toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen velvoittaa ilmoituksen tehtäväksi elintarvikehuoneistosta, joka sijaitsee matkustaja-aluksessa, lentokoneessa, junassa tai muussa yleisessä kulkuvälineessä.

15 §

Ilmoituksen käsittely ja ilmoitusvelvolliselle annettavat määräykset

Tarkemmat säännökset päätöksestä ja sen sisällöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

25 §

Jätteitä koskevat yleiset ohjeet

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi antaa terveyshaittojen ehkäisemiseksi ohjeita jätteiden käsittelystä, jätevesien desinfiomisesta, kuolleiden luonnonvaraisten eläinten käsittelystä sekä käymälän rakentamiseen liittyvistä hygieenistä vaatimuksista. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen on ennen ohjeiden antamista kuultava muita viranomaisia tai tahoja, joiden toimintaa tai etua asia erityisesti koskee.

32 §

Asuntoja, yleisiä alueita ja laitoksia koskevat tarkemmat säännökset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä terveydellisiin perustein fysikaalisista, kemiallisista ja biologisista tekijöistä asunnossa ja muussa oleskeluun tarkoitettussa tilassa.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä:

1) edellä 28 §:ssä tarkoitettujen alueiden ja laitosten terveydellisistä arviointiperusteista;

2) edellä 29 §:ssä tarkoitettujen yleisen uimalan, uimahallin, uimarannan, kylpylän sekä yleisen virkistymis-, kuntoutus-, hieronta- tai muun vastaavan yleisen altaan veden terveydellisistä laatuvaatimuksista ja säännöllisestä valvonnasta; sekä

3) yleisen uimarannan tai uimapaikan veden terveydellisistä ja muista laatuvaatimuksista.

43 §

Asetuksenantovaltuus

Hautaamiseen käytettävistä alueista ja hautaamisesta, ruumiin kuljettamisesta sekä haudatun ruumiin siirtämisestä voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella.

56 §

Muutoksenhaku

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuun kunnan lautakunnan tai muun toimielimen tämän lain

nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Kunnan terveysnsuojeluviranomaisella on oikeus hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuden päätöksestä, jolla hallinto-oikeus on kumonnut kunnan terveysnsuojeluviranomaisen päätöksen tai muuttanut sitä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon vaatimiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1224

Valtioneuvoston asetus alueiden kehittämisestä

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun alueiden kehittämislain (602/2002) nojalla

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Sen lisäksi, mitä alueiden kehittämislaisissa (602/2002) säädetään alueiden kehittämistä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien valmistelusta ja toimenpanosta sekä niiden yhteensovittamisesta ja seurannasta, noudatetaan mitä tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmä

Tässä asetuksessa *toimintalinjalla* tarkoitetaan alueiden kehittämislaisissa tarkoitettuihin ohjelmiin liittyvää toimenpiteistä muodostuvaa osaa, jolle määritellään tavoitteet ja rahoitusvarat.

2 luku

Hallinnonaloittainen alueiden kehittämisen suunnittelu

3 §

Hallinnonaloittaisen suunnittelun sisältö

Hallinnonaloittainen alueiden kehittämisen suunnittelu toteutetaan osana hallinnonalan toiminnan ja talouden suunnittelua. Sen tulee sisältää ainakin:

- 1) kuvaus alueiden kehittämisen nykytilanteesta hallinnonalalla;
- 2) hallinnonalan alueiden kehittämisen tavoitteet;
- 3) toimenpiteet tavoitteiden saavuttamiseksi;
- 4) selvitys toimenpiteiden rahoituksesta ja sen alueellisen kohdentumisen periaatteista;
- 5) selvitys vuosittaisesta rahoituksesta siltä osin kuin se on mahdollista.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan ryhmitellä toimintalinjoihin.

4 §

Hallinnonaloittaisen suunnittelun toteutus ja ajoitus

Valtioneuvoston päätöksellä määrätyt ministeriöt hyväksyvät alueiden kehittämislain 8 §:ssä tarkoitettua alueiden kehittämistä koskevan suunnitelman sen toiminta- ja taloussuunnitelman yhteydessä, joka lähinnä valmistuu sen jälkeen, kun valtioneuvosto on päättänyt valtakunnallisista alueiden kehittämisen tavoitteista.

3 luku

Maakuntaohjelma

5 §

Maakuntaohjelman rakenne

Maakuntaohjelma laaditaan maakuntasuunnitelmaan perustuen ja siinä tulee olla ainakin:

1) kuvaus maakunnan ja sen osien nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista, johon kuvaukseen sisältyy arvio maakunnan alueella toteutettujen ohjelmien vaikuttavuudesta;

2) maakunnan kehittämisen tavoitteet;

3) toimenpiteet tavoitteiden saavuttamiseksi sisältäen myös maakunnan kehittämisen kannalta keskeisimmät hankkeet;

4) arvio toimenpiteiden ja keskeisimpien hankkeiden rahoituksesta;

5) erityisohjelmien ja muiden maakunnan aluetta koskevien ohjelmien yhteensovitus;

6) tunnusluvut toimenpiteiden seurantaan varten;

7) kuvaus maakuntaohjelman valmisteluvaiheista ja valmisteluun osallistuneista tahoista.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan ryhmitellä toimintalinjoihin. Edellä 1 momentin 4 kohdassa rahoituksella tarkoitetaan valtion, kuntien ja muiden julkisyhteisöjen sekä yksityistä rahoitusta. Valtion rahoitus esitetään hallinnonaloittaisen jaon mukaan.

6 §

Maakuntaohjelman hyväksymisen aikataulu

Maakuntaohjelma hyväksytään alueiden kehittämislain 10 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tavalla kunkin valtuustokauden alkamista seuraavan vuoden loppuun mennessä. Maakuntaohjelma käsittää valtuustokauden toisen vuoden jälkeiset neljä vuotta.

7 §

Maakuntaohjelman toteuttamissuunnitelman rakenne

Maakuntaohjelman toteuttamissuunnitelmassa tulee olla ainakin:

1) maakuntaohjelman toteuttamisen painotukset ja toimintalinjat;

2) arvio maakuntaohjelman valtion rahoituksesta;

3) arvio maakuntaohjelman kuntarahoituksesta;

4) arvio maakuntaohjelman yksityisestä rahoituksesta;

5) erityisohjelmien rahoituksen suhde kokonaisrahoitukseen;

6) maakuntaohjelman ja erityisohjelmien toteuttamisen kannalta keskeiset hankkeet ja muut toimenpiteet;

7) kuvaus toteuttamissuunnitelman valmisteluvaiheista ja valmisteluun osallistuneista tahoista.

Edellä 1 momentin 1-5 kohdassa tarkoitetut seikat esitetään valtion talousarvion perusteella suoritettavaa alueellista jakoa varten ja soveltuvin osin sitä vuotta seuraavan vuoden valtion talousarviota koskevaa esitystä varten.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu arvio esitetään hallinnonaloittaisen jaon mukaisesti.

8 §

Toteuttamissuunnitelman hyväksymisen aikataulu

Maakuntaohjelman toteuttamissuunnitelma hyväksytään alueiden kehittämislain 12 §:n mukaan vuosittain talousarvioehdotuksen antamisen jälkeen lokakuun loppuun mennessä. Toteuttamissuunnitelmia voidaan tarvittaessa tarkistaa sen jälkeen, kun valtion talousarvio on tullut hyväksytyksi.

4 luku

Erityisohjelmat

9 §

Erityisohjelmien sisältö

Alueiden kehittämislain 14 §:ssä tarkoitetut erityisohjelmat sisältävät ohjelman tavoitteet ja rahoituksen määrä huomioon ottaen ne tarpeelliset seikat, joista säädetään tämän asetuksen 5 §:ssä.

Valtioneuvoston erityisohjelmaa koskeva päätös sisältää ohjelman toimeenpanosta vastaavan tahon.

10 §

Yhteistyöryhmien tehtävät

Alueiden kehittämislain 17 §:ssä tarkoitetut yhteistyöryhmät valmistelevat erityisohjelmia koskevia ohjelmaesityksiä yhteistyössä niiden laatimiseen osallistuvien kanssa antamalla

niistä lausunnon, suuntaavat, seuraavat ja arvioivat ohjelmatyötä sekä tekevät ehdotuksia ohjelmatyön rahoittamiseksi ja kehittämiseksi. Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän osalta sovelletaan lisäksi, mitä siitä erikseen säädetään.

5 luku

Erinäiset säännökset

11 §

Kehitysalueen määräämisperusteet

Kehitysaluetta ja tukialueita määrättäessä käytetään perusteena ainakin asukasta kohden laskettua bruttokansantuotetta, työmarkkina-tilannetta, muuttoliikettä, elinkeinorakennetta ja asukastiheyttä.

12 §

Ympäristövaikutusten arviointi

Alueiden kehittämislaisissa tarkoitettujen ohjelmien ja suunnitelmien valmistelusta vastaavien viranomaisten on selvitettävä ja arvioitava ympäristövaikutukset riittävässä määrin.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

13 §

Seurannan ja arvioinnin tunnusluvut

Maakuntaohjelmassa määritellään tunnusluvut, joilla ohjelmaan sisältyvien toimenpiteiden vaikuttavuutta voidaan seurata.

Maakuntaohjelmien valtakunnallisessa seurannassa ja arvioinnissa käytetään ainakin sellaisia tunnuslukuja, jotka kuvaavat:

- 1) koulutustasoa;
- 2) työmarkkinatilannetta;
- 3) muuttoliikettä;
- 4) alueellista bruttokansantuotetta.

Sisäasiainministeriö antaa tarkemmat ohjeet 1 ja 2 momentissa käytettävistä tunnusluvuista.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Kari Parkkonen

N:o 1225

Valtioneuvoston asetus**alueiden kehittämistoimenpiteiden rahoituksesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun alueiden kehittämislain (602/2002) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Alueiden kehittämislainsäädännössä (602/2002) tarkoitettuja alueellista kehittämistukea ja perusrakenteen investointitukea myönnettäessä noudatetaan sen lisäksi, mitä alueiden kehittämislainsäädännössä säädetään, tätä asetusta.

2 §

Määritelmä

Tässä asetuksessa tarkoitetaan *Euroopan yhteisön rakennerahastoilla* Euroopan aluekehitysrahastoa ja Euroopan sosiaalirahastoa.

2 luku

Tuen käyttö

3 §

Alueellinen kehittämistuki

Avustusta voidaan myöntää:

- 1) alueen elinkeinotoiminnan kehittämistä koskeviin hankkeisiin;
- 2) kuntien välisen elinkeinopoliittisen yhteistyön edistämistä koskeviin kehittämishankkeisiin;

3) muihin kehittämishankkeisiin alueen kehittämistavoitteiden toteuttamiseksi;

4) Suomen ja muiden maiden välisiin elinkeinopoliittisiin ja muihin alueellista kehitystä edistäviin yhteistyöhankkeisiin;

5) ohjelmien toteuttajille alueiden kehittämislain 14 §:ssä tarkoitettujen ohjelmien hallintoihin, joka voi käsittää ohjelmien hallintorakenteiden ja ohjelma-alueen toimijoiden välisen yhteistyön edistämistä.

Maakunnan liitto voi käyttää alueellista kehittämistukea myös itse toteuttamiinsa kehittämishankkeisiin.

Avustusta 1 momentin mukaan voidaan myöntää maakunnan kehittämisrahasta tai Euroopan yhteisön rakennerahastojen varoista ja niitä vastaavasta valtion rahoitusosuudesta.

4 §

Alueellisen kehittämistuen hyväksyttävät kustannukset

Alueellisen kehittämistuen hyväksyttäviä kustannuksia ovat seuraavat kohtuulliset kustannukset:

- 1) asiantuntija- ja koulutuspalvelujen hankintamenot;
- 2) henkilöstön palkka- ja matkamenot;
- 3) kehittämishankkeesta välittömästi aiheutuvat muut eriteltyt toteuttamismenot;
- 4) kehittämistoiminnan kannalta välttämättömän käyttöomaisuuden hankintameno;

5) jäljempänä 8 §:ssä tarkoitetut luontoissuoritukset;

6) arvonlisävero, jos tuen saaja esittää hyväksyttävän selvityksen siitä, että hänellä ei ole oikeutta vähentää arvonlisäveroa omassa verotuksessaan.

5 §

Perusrakenteen investointituki

Perusrakenteen investointitukea voidaan myöntää Euroopan yhteisön rakennerahastojen varoista perusrakennetta koskeviin investointeihin silloin, kun kansallinen julkinen rahoitusosuus tulee kokonaan kunnilta.

Ennen tuen myöntämistä maakunnan liiton tulee tarvittaessa pyytää lausunto asianomaiselta valtion viranomaiselta.

6 §

Perusrakenteen investointituen hyväksyttävät kustannukset

Investointituen hyväksyttäviä kustannuksia ovat:

- 1) käyttöomaisuuden hankinnasta aiheutuvat menot;
- 2) käyttöomaisuuden hankintaan liittyvät henkilöstön palkkamenot;
- 3) hankkeeseen välittömästi liittyvät muut eritellyt toteuttamismenot.

7 §

Hankintaan liittyvät hyväksyttävät kustannukset

Hankinnassa, joka täyttää julkisista hankinnoista annetussa laissa (1505/1992) säädetyt edellytykset, noudatetaan laissa ja sen nojalla säädettyä hankintamenettelyä. Muissa hankinnoissa on pyydettävä tarpeen mukaan tarjouksia niin, että voidaan varmistaa hankkeen kustannusten kohtuullisuus.

8 §

Luontoissuoritukset

Hankkeen omarahoitusosuus voi muodostua myös työstä tai tuotantopanoksista (*luon-*

toissuoritus). Luontoissuorituksen arvona otetaan huomioon enintään aiheutuneet kustannukset tai vastaavasta työstä maksettu palkka taikka tuotantopanosten osalta palvelun tai tuotteen käypä arvo tai aiheutuneet kustannukset. Luontoissuorituksesta on pidettävä kirjanpitoa, josta voidaan selvittää luontoissuorituksen rahamäärä. Luontoissuorituksen rahallinen arvo ja laskentaperusteet hyväksytään tukipäätöksessä.

Luontoissuorituksen arvo voi olla enintään puolet omarahoitusosuudesta.

3 luku

Tuen hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

9 §

Tuen saajat

Tuen saajalla tulee olla riittävät taloudelliset ja muut edellytykset toteuttaa hanke.

10 §

Tuen hakeminen

Tukea on haettava tuen myöntäjän sitä varten vahvistamalla lomakkeella. Tukea koskevassa hakemuksessa on oltava ainakin kuvaus hankkeen liittymisestä alueiden kehittämislain 3 luvussa tarkoitettuihin ohjelmiin, hanketta koskevat hanke- ja rahoitus-suunnitelma, kustannusarvio sekä hankkeesta aiheutuvat hakijan arvioimat vaikutukset. Lisäksi hakemuksesta on käytävä ilmi hankkeeseen saatu tai haettu muu julkinen tuki. Hakijan on myös erikseen ilmoitettava viimeisen kolmen vuoden aikana saama vähämerkityksinen tuki.

11 §

Hakuaika

Tässä asetuksessa tarkoitettuja tukia voidaan hakea jatkuvasti, ellei tuettavaa hanketta koskevassa ohjelma-asiakirjassa toisin määrätä tai ellei ohjelman täytäntöönpanosta vastaava toimielin toisin päättä.

12 §

Kirjanpitovelvollisuus

Tuen myöntämisen ehtona on, että tuen saaja pitää tuettavan hankkeen osalta erillistä kirjanpitoa. Jos hanke sisältyy tuen saajan kirjanpitolain (1336/1997) mukaan pitämään kirjanpitoon, on tuen saaja pidettävä hankkeesta erillistä pääkirjanpidossa olevaa tilinpitoa niin, että sen valvominen on vaikeudetta mahdollista.

13 §

Tuen määrä

Alueellisena kehittämistukena myönnettävän tuen enimmäismäärä on 70 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista kuitenkin niin, että kehittämishankkeeseen sisältyvän käyttöomaisuuden osalta tuen enimmäisosuus on 50 prosenttia. Hankkeen kokonaisrahoitukseen nähden arvoltaan vähäisiin kone- ja laitehankintoihin myönnettävän tuen enimmäismäärä on kuitenkin 70 prosenttia.

Edellä 5 §:ssä tarkoitettujen perusrakenteen investointituen enimmäismäärä on 70 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista.

E erityisen painavista syistä voidaan 1 ja 2 momentissa tarkoitettu 70 prosentin enimmäismäärä yksittäisen hankkeen kohdalla ylittää.

14 §

Tukipäätös

Tuen myöntämistä koskevassa päätöksessä on mainittava ainakin tuen saaja, hanke, johon tuki myönnetään, tuen enimmäismäärä, erikseen mahdollinen EY:n ja kansallinen osuus sekä prosentteina että euroina, hyväksyttävät kustannukset, tarvittaessa niiden jakautuminen, tuen myöntämisen ehdot, maksatuksen ajoittuminen, sen ehdot ja menettely sekä tuen takaisinperimistä koskevat ehdot. Tukea voidaan myöntää enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Hylkäävä päätös on perusteltava.

15 §

Tuen maksaminen

Tuen maksamista koskevaan hakemukseen tulee liittää erittely hankkeesta aiheutuneista menoista ja rahoituksesta sekä hankkeen etenemisestä. Erittelystä tulee käydä ilmi menojen yhteys kirjanpitoon. Loppuerän maksamista on haettava neljän kuukauden kuluessa hankkeen päättymisestä.

Tuki maksetaan takautuvasti toteutuneiden, hyväksyttävien kustannusten perusteella yhdessä tai useammassa erässä. Viimeisen erän maksamisen edellytyksenä on, että tuen myöntäneelle viranomaiselle on toimitettu hyväksyttävä selvitys hankkeen toteuttamisesta ja varojen käytöstä sekä rahoituksen toteutumisesta tukipäätöksen ehtojen mukaisesti.

16 §

Ennakko ja sen maksaminen

Hankkeelle voidaan myöntää ennakkoa, jos sen myöntäminen on välttämätöntä hankkeen toteuttamiselle.

Ennakon suuruus voi olla enintään 30 prosenttia hankkeelle myönnetystä tuesta. Ennakkoa tulee hakea erikseen ja sen tarve tulee perustella. Ennakkoa ei voida maksaa julkisoikeudelliselle yhteisölle, ellei siihen ole erityisiä syitä.

Ennakkoa voidaan maksaa vain kerran.

4 luku

Erinäiset säännökset

17 §

Ohjausryhmä

Kehittämishankkeen ja tarvittaessa muun hankkeen ohjausta ja seurantaan varten voidaan valita ohjausryhmä, jonka tuen myöntäjä hyväksyy. Tuen hakija voi tehdä esityksen ohjausryhmän kokoonpanosta. Ohjausryhmään tulee kuulua riittävä määrä asiantuntijoita sekä rahoittajien edustajia.

Ohjausryhmässä käsitellään hankkeen toteuttamista, sisältöä ja rahoitusta koskevat

muutostarpeet ennen kuin niitä koskeva hakemus toimitetaan tukea myöntäneelle viranomaiselle. Tuen saaja ei voi siirtää ohjausryhmälle vastuutaan hankkeen toteuttamisesta tai tuen käytöstä.

18 §

Asiakirjojen säilytysvelvollisuus

Kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto on säilytettävä siten kuin kirjanpitolaissa säädetään.

Euroopan yhteisön rakennerahastoista rahoitettavien tukien osalta kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto käsittäen muistiinpanot, tositteet ja muut hankkeen toteuttamiseen liittyvät asiakirjat on kuitenkin säilytettävä ainakin siihen saakka, kun kolme vuotta on kulunut ajankohdasta, jolloin Euroopan yhteisöjen komissio on suorittanut ohjelman loppumaksun.

Kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto sekä muut hankkeen toteuttamiseen liittyvät asia-

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

kirjat on säilytettävä niin, että ne ovat vaikeudetta tarkastettavissa.

19 §

Tuen seuranta

Maakunnan liiton tulee seurata avustettavien hankkeiden toteutumista ja ylläpitää sisäasiainministeriön ohjeiden mukaista seurantaräkisteriä. Rakennerahastovarojen seurannan osalta noudatetaan lisäksi, mitä EY:n lainsäädännössä säädetään.

20 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantumista voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Kari Parkkonen

N:o 1226

**Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
jäätelöstä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 7 §:n kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 4 päivänä tammikuuta jäätelöstä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (4/1999) 7 §.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Jari Vilén*

Ylitarkastaja Anne Haikonen

N:o 1227

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen elintarvikehuoneistossa työskentelevältä vaadittavasta elintarvikehygieenisestä osaamisesta ja osaamisen testaamisesta (hygieniosaamisasetus) muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti, *muutetaan* 23 päivänä marraskuuta 2001 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen elintarvikehuoneistossa työskentelevältä vaadittavasta elintarvikehygieenisestä osaamisesta ja osaamisen testaamisesta (hygieniosaamisasetus) (1115/2001) 3 §:n 3 momentin 4 ja 5 kohta sekä liite 2, ja

lisätään 3 §:n 3 momenttiin uusi 6 kohta ja 6 §:ään uusi 5 momentti, **jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, seuraavasti:**

3 §

Elintarvikehygieenisen osaamisen osoittaminen

Henkilöllä, joka työskentelee elintarvikehuoneistossa pelkästään

4) asevelvollisuuslain (452/1950) nojalla varusmiespalvelussa tai aseettomassa palveluksessa, naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetun lain (194/1995) mukaisessa asepalvelussa, taikka siviilipalveluslaissa (1723/1991) tarkoitettuna siviilipalvelusmiehenä;

5) sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (812/2000) tarkoitettamana asiakkaana kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (519/1977) mukaisessa työtoiminnassa taikka vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tuki

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2002

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

toimista annetun lain (380/1987) tarkoittamassa suojatyössä; tai

6) yhdyskuntapalvelusta annetun lain (1055/1996) tarkoittamana tuomittuna; ei kuitenkaan tarvitse olla osaamistodistusta.

6 §

Osaamistestaaajat

Elintarvikevirasto luetteloi osaamistestaaajia laajuudessa, joka mahdollistaa osaamistestaaajien alueellisesti tasapuolisen saavutettavuuden ja osaamistestaaajien riittävän valvonnan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ylitarkastaja Maarit Mikkonen

ELINTARVIKEHYGIEENISEN PERUSOSAAMISEN SISÄLTÄVÄT TUTKINNOT JA NIIHIN RINNASTETTAVA KOULUTUS

1. Elintarvikehygieenisen perusosaamisen sisältävät tutkinnot

Seuraavat 1.1.1995 jälkeen suoritetut elintarvikealan, matkailu-, ravitsemis- ja talousalan tai kaupan ja hallinnon alan ammatilliset perus-, ammatti- tai erikoisammattitutkinnot:

Elintarvikeala

Ammatilliset perustutkinnot

elintarvikealan perustutkinto

Ammattitutkinnot

ammattikondiittorin ammattitutkinto
ammattileipurin ammattitutkinto
elintarvikejalostajan ammattitutkinto
elintarviketeollisuuden ammattitutkinto
kondiittorin ammattitutkinto
leipomoteollisuuden ammattitutkinto
leipurin ammattitutkinto
lihanjalostajan ammattitutkinto
lihateollisuuden ammattitutkinto
maidonjalostajan ammattitutkinto
meijeriteollisuuden ammattitutkinto

Erikoisammattitutkinnot

elintarviketekniikan erikoisammattitutkinto
kondiittorimestarin erikoisammattitutkinto
leipurimestarin erikoisammattitutkinto

Matkailu-, ravitsemis- ja talousala

Ammatilliset perustutkinnot

catering-alan perustutkinto
hotelli- ja ravintola-alan perustutkinto
hotelli-, ravintola- ja suurतालousalan perustutkinto
koti-, laitostalous- ja puhdistuspalvelualan perustutkinto

kotitalous- ja kuluttajapalvelujen perustutkinto
myynti- ja asiakaspalvelun perustutkinto
ruokapalvelun perustutkinto

Ammattitutkinnot

kokin ammattitutkinto
ravintolakokin ammattitutkinto
suurtaloukokin ammattitutkinto

Erikoisammattitutkinnot

dieetikokin erikoisammattitutkinto
hotelli-, ravintola- ja suurtalousesimiehen erikoisammattitutkinto

Kaupan ja hallinnon ala*Ammattitutkinnot*

myynnin ammattitutkinto
- kuluttajamyynnin suuntautumisvaihtoehto (mikäli näyttöympäristö on elintarvike-
myymälä)

Erikoisammattitutkinnot

ruokamestarin erikoisammattitutkinto

Luonnonvara-ala*Ammatilliset perustutkinnot*

kalatalouden perustutkinto

Ammattitutkinnot

kalanjalostajan ammattitutkinto
porotalouden ammattitutkinto
viinin tuotannon ammattitutkinto
kalanviljelijän ammattitutkinto
luonnontuotealan ammattitutkinto

2. Rinnastettava koulutus**2.1 Ammatillinen toinen aste, opisto- ja ammatillinen korkea-aste**

Henkilö, joka on 1.1.1995 jälkeen suorittanut tutkinnon tai koulutuksen, joka vastaa elintarvikehygienian osalta sisällöltään ja laajuudeltaan jotain kohdan 1 tutkinnoista, voi saada hygieniosaamistodistuksen ilman erillistä testausta esittämällä koulutuksesta annetun todistuksen tai otteen opintosuoritusrekisteristä osaamistestaajalle.

Rinnasteiseksi koulutukseksi katsotaan elintarvikkeiden käsittelyä edellyttävien työtehtävien hallintaan tähtäävä koulutus, jonka kesto on vähintään 20 opintoviikkoa tai 800 tuntia.

Rinnasteiseksi koulutukseksi katsotaan myös erilliset kurssit, tutkinnon osat tai valinnaiset opintokokonaisuudet.

Opetushallitus antaa tarvittaessa asiasta lausunnon tapauskohtaisesti.

2.2 Korkeakouluaste

Henkilö, joka on suorittanut opinnot, joihin on sisältynyt vähintään 1 opintoviikko tai 40 tuntia elintarvikehygienian opetusta osana korkeakoulututkintoa voi saada osaamistodistuksen ilman erillistä testausta esittämällä koulutuksesta annetun todistuksen tai otteen opintosuoritusrekisteristä osaamistestaaajalle.

Opintosuorituksen vastaanottanut ammattikorkeakoulu tai yliopisto antaa tarvittaessa asiasta lausunnon tapauskohtaisesti.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1223—1227, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904